

C_2022432HU.01000901.xml
2022.11.14.

HU

Az Európai Unió Hivatalos Lapja

C 432/9

A Fővárosi Törvényszék (Magyarország) által 2022. augusztus 11-én benyújtott elzeteres döntéshozatal iránti kérelem – Global Ink Trade Kft. kontra Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatósága

(C-537/22. sz. ügy)

(2022/C 432/11)

Az eljárás nyelve: magyar

A kérdést elterjesztő bíróság

Fővárosi Törvényszék

Az alapeljárás felei

Felperes: Global Ink Trade Kft.

Alperes: Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatósága

Az elzeteres döntéshozatalra elterjesztett kérdések

1)

Az uniós jog elsőségségének elvét, valamint a hatékony bírói jogvédelemhez való, az Európai Unió Alapjogi Charta 47. cikkében garantált jog sérelmét jelenti-e, ha a végső fokon eljáró tagállami bíróság a Bíróság elzeteres döntéshozatal iránti indítványra végzés formájában meghozott azon döntését, melynek tárgya éppen a végső fokon eljáró tagállami bíróság által kialakított ítélkezési gyakorlat volt, akként értelmezi, hogy az nem tartalmaz olyan új elemet, ami a Bíróság korábbi döntéseinek elvetését, továbbá a végső fokon eljáró bíróság által kialakított korábbi tagállami ítélkezési gyakorlat megváltoztatását eredményezné, eredményezhetné?

2)

Úgy kell-e értelmezni az uniós jog elsőségségének elvét, valamint a Charta 47. cikkében garantált hatékony bírói jogvédelemhez való jogot, hogy abban az esetben is a Bíróság által hozott döntések elsőségségének elve érvényesül, ha a végső soron ítélkező tagállami bíróság is precedensként hivatkozik a korábbi ítéleteire? A Bíróság Eljárási Szabályzatának 99. cikkére is tekintettel más válasz adható-e az esetben, ha a Bíróság döntése végzés formájában hozott döntés?

3)

A közös hozzáadott értékadó-rendszerrel szóló, 2006. november 28-i 2006/112/EK tanácsi irányelv (1) 167. cikkével, a 168. cikk a) pontjával és a 178. cikk a) pontjával, továbbá a jogbiztonság és az adósemlegesség elvével összefüggésben a számlák szerinti gazdasági esemény megvalósulására és jellegére tekintet nélkül az adózó általános ellenőrzési kötelezettsége körében megkövetelhető-e az áfa levonási jog feltételeként – erre vonatkozó tagállami jogszabályi előírás hiányában – az adózótól a számla kibocsátójával való személyes kapcsolattartás, illetőleg az, hogy csak a hivatalosan bejelentett e-mail címen tartson kapcsolatot a beszállítójával? E körülmények tekinthetők-e az adózótól elvárt kellő körültekintés objektív tényekkel bizonyított hiányának, figyelemmel arra, hogy e körülmények az üzleti kapcsolat létrejöttét végzett adózói ellenőrzés során még nem álltak fenn, hanem azok a felek közötti üzleti kapcsolat elemei?

4)

Megfelel-e a HÉA irányelv hivatkozott cikkeinek, az adósemlegesség elvének, de különösen a Bíróság ezen előírások értelmezése körében kialakított és az adóhatóság bizonyítási kötelezettségét rögzítő ítélkezési gyakorlatának azon tagállami jogértelmezés és gyakorlat, mely a HÉA irányelv szerinti számlával rendelkező adóalany hű levonási jogát arra hivatkozással tagadja meg, hogy nem járt el kellő körültekintéssel az ügyletek során, mert nem igazolt olyan magatartást, amelyre tekintettel meg lehetne állapítani azt, hogy tevékenysége nem pusztán a formailag megfelelő számlák befogadására korlátozódott, úgy, hogy az adóalany a vitatott ügyletekre vonatkozó összes dokumentációt becsatolta, az adóigazgatási eljárás során előterjesztett további bizonyítási indítványait pedig az adóhatóság elutasította?

5)

A HÉA irányelv fenti cikkeire, valamint a jogbiztonság alapelvére tekintettel objektív ténynek tekinthető-e a kellő körültekintés körében tett azon megállapítás, hogy a számlakibocsátó gazdasági tevékenységet nem végzett, ha az adóhatóság azt úgy állapítja meg, hogy a számlákkal, szerződéssel és egyéb számviteli bizonylatokkal, valamint levelezéssel dokumentált, továbbá a raktározó cég, valamint az adózó ügyvezetőjének és alkalmazottjának nyilatkozatával megerősített gazdasági esemény valóságban való megtörténtét kizárólag a beszállító cég ügyvezetőjének azt tagadó nyilatkozata alapján ítéli bizonyítatlannak, ekként meg nem történnek, tekintet nélkül a nyilatkozattétel körülményeire, a nyilatkozó érdekeire, továbbá arra, hogy az iratok tanúsága szerint alapította a céget és a rendelkezésre álló adatok szerint a cég nevében megbízott járt el?

6)

Úgy kell értelmezni a HÉA irányelv hű levonásra vonatkozó rendelkezéseit, hogy amennyiben az adóhatóság az adóigazgatási eljárás során feltárja, hogy a számlákban szereplő termékek a Közösségből származnak és az adózó a láncolat második szereplője, úgy – figyelemmel arra, hogy a Közösségből származó termékek áfamentesek, így az első magyarországi beszerzőt áfa levonási jog nem illeti meg, csak a láncolat második tagját – e séma felvázolása önmagában elegendő objektív tény az adócsalás bizonyítására, avagy az adóhatóságnak ez esetben is objektív tényekkel kell bizonyítania, hogy a láncolat mely tagja vagy tagjai követtek el adócsalást, azt milyen magatartással valósították meg, továbbá, hogy arról az adózó arról kellő körültekintéssel tudott, vagy tudhatott-e?

(1) HL 2006., L 347., 1. o.